Одговор члана савета Регулатора електронских медија (РЕМ) Слободан Цвејић на јучерашње писмо потпредседнице Странке слободе и правде (ССП) Маринике Тепић у наставку преносимо у целости.

Поштована госпођо Тепић,

Хвала Вам што сте иницирали дискусију на тему рада РЕМ. Уважавајући Ваше прегнуће и личну храброст уложену у изградњу демократије у Србији радо ћу одговорити на Ваше отворено писмо. Сва питања везана за рад РЕМ су увек важна и треба користити сваку прилику да се о њима води дискусија.

Обратили сте ми се испред ’доброг дела демократске јавности’ која верује да је неки помак у Србији могућ. Ту се, рекао бих, налазимо на истом таласу. Ви, као народна посланица и потпредседница важне политичке странке и ја, као професор универзитета и члан Савета РЕМ верујемо да своје професионалне и јавне функције обављамо одговорно, подређујући свој лични или други партикуларни интерес интересу свих грађана Србије. С друге стране, иако нам је овај принцип заједнички, Ви и ја се опредељујемо за различита средства борбе. Бојкот који активно заговарате је можда делотворна стратегија у делегитимисању изборног система, али ја у ту стратегију не верујем када су у питању институције. Сами сте констатовали колико сам инвестирао улазећи у РЕМ. Нисам спреман тако лако да одустанем, као што ни опозициони посланици из последњег сазива нису напустили парламент пар месеци после избора него тек после неколико година борбе у парламенту.

Осврнућу се, наравно, само на она питања из Вашег писма која су у надлежности РЕМ. Слажем се са Вама да је ситуација у медијима изузетно лоша и да такво стање у електронским медијима има посебно лоше последице на укупан развој Србије. На питање

зашто није урађено више на унапређењу електронских медија у последња четири месеца најједноставније бих Вам одговорио са: 'Зато што Савет РЕМ то није хтео'. Ово је чињенично тачан одговор јер су постојале бројне иницијативе и пријаве које су тражиле реакцију РЕМ у правцу поправљања ове лоше ситуације, али је већина одбачена од стране Савета. Међутим, јасно ми је да Ви заправо желите да јавност чује од мене зашто је то тако и шта сам ја радио тим поводом.

Моја лична агенда пре уласка у ово тело, имала је 4 главне теме: 1) повећање транспарентности и ефикасности рада РЕМ, 2) повећање учешћа културног програма, 3) ограничавање ријалити програма и 4) уређивање начина представљања политичких странака и функционера. Пре уласка у Савет РЕМ нисам имао потпуну представу колики је обим посла који РЕМ обавља и колико су неки од тих послова сложени, пре свега због законских недоследности. Но, свеједно чврсто остајем при 4 тачке своје агенде, јер су за њих везани најважнији проблеми. Свим члановима Савета и стручних служби РЕМ сам предочио свој став у вези политике коју РЕМ води у својој области: постоје послови које РЕМ по закону мора да обавља, постоје активности које нису његова надлежност или у вези њих постоје законске нејасноће, а све између тога је слободан простор у којем РЕМ може да дефинише своју политику. А тај простор није мали. Ја сам дефинисање те политике подстицао бројним иницијативама, најчешће заједно са колегиницом Јудитом Поповић.

О нашим до сада покренутим иницијативама и начину нашег гласања постоји јасна евиденција у записницима са седница који су објављени, или ће ускоро бити објављени, и не желим да овде трошим простор на њихово набрајање. Уосталом о већини смо колегиница Поповић и ја говорили и јавно. Али, осврнућу се на тему коју сте Ви истакли у први план. Представљање странака, политичара и функционера је трајно слабо место у нашим електронским медијима. На жалост, овде нас је дочекала већ постављена позорница: мало пре последњих промена у Савету, стари, некомплетан сазив је усвојио правилник о представљању странака на јавним сервисима (РТС и РТВ), што је обавезујући документ и израдио препоруку о представљању странака и кандидата на медијима са националном фреквенцијом, што је необавезујући документ. На тај начин је стављен ван снаге стари документ који је свим телевизијама налагао исте обавезе и Савет је себи одузео средство за управљање овим проблемом. Било је јасно да ту не може да се уради много, јер у времену које је остало до расписивања избора не бисмо могли да реализујемо јавну расправу која је неопходна да би се усвојио правилник као обавезујући документ. Уместо тога, предложио сам Савету да РЕМ позове политичке странке и све телевизије са већом гледаношћу да јавно потпишу заједничку декларацију којом би се и они и јавност подсетили начела која прописују закони који регулишу равноправност представљања политичких кандидата и објективно извештавање. Овај предлог није прихваћен, него је на сајт постављено обавештење да ће РЕМ током кампање нарочито водити рачуна о поштовању ових начела. Због свега наведеног питањем равноправног представљања политичких странака и представника би се

требало позабавити одмах након ових избора, јер за 2 године следе нови. Ово ће бити права прилика да се покаже да ли овај Савет има реформски капацитет који сви очекујемо.

Зашто смо Јудита Поповић и ја оволико пута прегласавани? Пошто не могу да проникнем у мотиве сваког члана Савета појединачно, за мене је у овом смислу само једна ствар битна, а то је да ли већина чланова Савета, тј. да ли Савет као тело има капацитет да се уздигне изнад личних и партикуларних интереса и заштити медијски простор као јавно добро које припада свим грађанима Србије. Ако нема, онда је главни разлог неспособности РЕМ да се реформише провинцијална и ауторитарна политичка култура. И ту ствар неће променити брисање РЕМ, него само људи који могу да изнесу промену.

Ја у овом тренутку још увек верујем да овај Савет има капацитет да изнутра изврши реформу и трудићу се да допринесем том капацитету. Ако будем спознао 'болну истину' да је то немогућа мисија, повући ћу се из Савета РЕМ. Надам се да Вам је из претходног јасно да то мора бити моја лична одлука.

(Данас)